

ריאיון עם
ח"כ עופר כסיף
עמ' 3

זו הדרך

زو هديرخ ZO HADEREKH

גיליון 32 / 17 באוגוסט 2022

מדינה בהפיכה צבאית מתמדת

הגנרלים גנץ, גולן ואיזנקוט (צילום: דובר צה"ל)

הוא "מאמין שמדינה דו-לאומית מסוכנת לעתיד המדינה", ולכן מציע "לצמצם את הסכסוך". זאת טרם שמענו! למרות השבולונות שבדבריו, הצליח איזנקוט להוסיף מונח חדש ללקסיקון הגנרל הפוליטי המתחיל: בצד "ניהול הסכסוך", "ניווט הסכסוך ו- "ניהוג הסכסוך", ניתן למצוא כעת גם את "צמצום הסכסוך". האם הוא מתכוון ל"צמצום" סבל הפלסטינים בגדה ובעזה? התשובה ברורה. "המחנה הממלכתי" אינו רק מחנה צבאי אלא גם מחנה בורגני. הגנרל איזנקוט יאלץ לחלק את זמנו בין ניהול קמפיין הבחירות לבין תפקידו כיו"ר חברת אחסון האנרגיה סטורג' דרופ. בנוסף, מכהן איזנקוט כדירקטור בחברת וילאר וכן כדירקטור בצור שמיר – חברת האחזקות של בני הדודים מוקי ודורון שניידמן השולטים באיי.די.איי. ביטוח, באדגר השקעות ובמימון ישיר. לפי דיווחים, עומד שכרו של איזנקוט כיו"ר סטורג' דרופ על 30 אלף שקלים בחודש, וזאת עבור רבע משרה בלבד.

בני גנץ, מפקדו של איזנקוט לשעבר, מונה בספטמבר 2015 לכהן כיו"ר חברת ההיי-טק הכושלת המימד החמישי. זו נסגרה לאחר שלוש שנות פעילות בלבד. ב-2015 מונה גנץ גם דירקטור בחברה אמות השקעות, ובאוקטובר 2017 מונה דירקטור בחברה אלרון.

צירוף איזנקוט למפלגת הגנרלים הבורגניים יצרה בעיה עבור מפלגת העבודה בהנהגת מרב מיכאלי, החסרה "דמות ביטחונית". במרץ לעומת זאת, רגועים: קיים סיכוי כי הגנרל יאיר גולן ינצח בבחירות המקדימות הצפויות להתקיים במרץ בקרוב. כך נראית ישראל 2022: מדינה בהפיכה צבאית מתגלגלת, בה גנרלים תמיד בשלטון.

מי האפסיים של הפוליטיקה הבורגנית בישראל פלטו השבוע מפלגה חדשה: "המחנה הממלכתי". הגנרל בני גנץ קרא לדגל את פקודו לשעבר גדי איזנקוט, ויחד עם מש"ק המודיעין (מיל.) גדעון סער הקימה השלישייה הצבאית מפלגת "אינסטנט" להכנה מהירה.

רב אלוף (מיל.) איזנקוט הוא אמנם טירון במערכת הפוליטית, אך גנץ כבר יודע דבר או שניים בנוגע להקמת מפלגות סרק. במהלך ארבע השנים האחרונות הוא הספיק להקים את "חוסן לישראל", שהפכה "כחול-לבן" וכעת נקראת "המחנה הממלכתי". סער, שהחל את דרכו במפלגת "התחיה" של גאולה כהן, עבר לליכוד; פרש ממנו ב-2020 כדי להקים את "תקווה חדשה"; מיזג אותה עם "כחול לבן"; ולבסוף סופח ל"מחנה הממלכתי בראשות בני גנץ" – שמה הרשמי של המפלגה הטרייה שהושקה ביולי האחרון תחת השם "כחול לבן – התקווה החדשה".

מבולבלים? אין דבר. השמות המוענקים למפלגות בישראל הם לא יותר מגחמות המפציעות במוחם הקודח של אנשי פרסום ומנהלי קמפינים. למותגים הנ"ל אין מוסדות, אין מצע ואין סניפים. הנכסים היחידים באמתחתם הם גנרלים ורשימות דיור וירטואליות, אותן הם משיגים בדרכים מפוקפקות.

ומהי הבשורה על-פי איזנקוט? "עלינו לחתור להקמת ממשלה שתשלב את כלל הכוחות הממלכתיים הפועלים במדינת ישראל". לדבריו, "אנו ניצבים בפני אתגרים מהותיים, ואין לנו ברירה אלא להקים ממשלה מתפקדת למען אזרחי ישראל". עוד הוסיף הרמטכ"ל לשעבר כי

מכתבים למערכת

עוד על הטבח בכפר קאסם

לאדם רז שהצליח להביא לפרסום את "הפרוטוקול של טבח כפר קאסם" ("זו הדרך", 3.8) אשר היה חסוי במשך 66 שנה, מגיע כל הכבוד. הפרוטוקולים הוכיחו כי ההרג בכפר ב-1956 לא נגרם בטעות או כתוצאה מ"אי הבנה". היה זה רצח בכוונה תחילה, לא פחות.

כמי שגילה את "קציר הדמים" בכפר קאסם, וכמי שגבה עדויות מזעזעות מ-13 הפצועות והפצועים, עלי להזכיר את חלקם של חברי הכנסת תופיק טובי ומאיר וילנר (מק"י), שהגיעו למקום לאחר הטבח. יש לציין גם את אורי אבנרי, שהעמיד את השבועון "העולם הזה" שבעריכתו לרשות המאבק להעמדת האחראים לדין.

תושבי כפר קאסם ולצדם שוחרי דו הקיום היהודים והערבים תבעו במשך שנים מממשלת ישראל להכיר באחריותה המוסרית של המדינה לטבח. עד היום, מתעקשת ישראל להתעלם מהזוועות שביצעה. עלי לציין כי ארבעה מנשיאי ישראל – משה קצב, שמעון פרס, ראובן ריבלין ולאחרונה יצחק הרצוג – הסתפקו ב"הבעת צער" בלבד. אין לי ספק כי יבוא יום והתביעה הצודקת הנ"ל תיענה.

לטיף דורי, רמת גן

אני כותב אל אחי מתוך הממ"ד

אני כותב את שורות אלה מתוך הממ"ד בביתי שבשדרות. הלילה האחרון היה קשה, וגם הבוקר לא קל. מתרחש כעת סבב נוסף, אך דבר לא השתנה: הם התחילו? או אנחנו? ומה זה בעצם משנה? בסופו של דבר התוצאה זהה: מאות טילים, חיסולים ממוקדים, ילדים הרוגים, אלפים בטרומה – בישראל ובפלסטין.

הפרשנים בתקשורת הישראלית משבחים את ישראל על ש"לקחה יוזמה ולא נגררה". למה בדיוק תוביל היוזמה? הרי אנחנו מכירים את הפרוטוקול: הפלסטינים יכנסו למחבוא, יתארגנו מחדש וישגרו טילים לכיוון ישראל. בסופו של דבר תוסכם הפסקת אש, והסבב יסתיים עד לפעם הבאה וחוזר חלילה.

התקשורת הישראלית מרבה לראיין את תושבי שדרות, האומרים כי מבחינתם ראוי המבצע להימשך כל עוד "תהיה זו הפעם האחרונה". אני רוצה לפנות אל אחי, תושבי שדרות הסובלים מהלחימה במשך שנים: טעות בידכם. לא תהיה "פעם אחרונה" כל עוד המציאות הפוליטית לא תשתנה. כל עוד יחיו שכנינו העזתיים תחת מחסור ובלא תקווה, ניוותר כולנו במבוי סתום.

ברצועת עזה חיים למעלה משני מיליון תושבים, והם אינם הולכים לשום מקום. האינטרס הישראלי האמיתי הוא להגיע עצמם להסכם ארוך טווח על בסיס שקט וביטחון הדדי, אשר יסב תקווה לכל תושבי האזור. ללא הסכם, הסבב הנוכחי יישאר רק עוד אחד מני רבים.

אריק ילון, שדרות

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

דברים בשם אומרם

"מעריב" זכה בפיס

"בשנת 2020 שילם מפעל הפיס ל'מעריב' 360 אלף שקלים (לא כולל מע"מ) עבור פרסום סמוי. כך עולה מתביעה שהגישה חברת ג'רוזלם פוסט בע"מ, המוציאה לאור של 'מעריב', נגד משרד הפרסום גיתם. גיליון סוף השבוע של 'מעריב' נהג לפרסם מדור קבוע שנכתב 'בשיתוף פעולה' עם מפעל הפיס. במילים אחרות, נהג העיתון לפרסם תוכן מקודם במימון גורם חיצוני למערכת, שהתחזה לתוכן עיתונאי. בשולי המדור צוין בגילוי בלתי-נאות כי 'הפרויקט בשיתוף מעריב ומפעל הפיס'."

אורן פרסיקו, "העין השביעית", 1.8

וערוץ 14 זכה בלוטו בפריימריס לליכוד

"ערוץ 14 הציע למועמדים בליכוד 'חבילת פריימריס' בתשלום, הכוללת שליחת התראות וכתבות מחמיאות המתחזות לתוכן חדשותי. כחלק מ'חבילת הפריימריס', שלח הערוץ לחברי כנסת מהמפלגה ולמתמודדים אחרים הצעת מחיר מפורטת, לפיה יזכו בשלל הטבות תמורת 50 אלף שקלים. בין ההטבות - כתבות מחמיאות באתר הבית של ערוץ 14, קידום בעמודי הרשתות החברתיות של הערוץ, שתי הודעות התראה שישלחו למכשירים ניידים בהם מותקן יישומון 'עכשיו 14' ועוד."

יובל שגב, גל"צ, 4.8

הבחירות המקדימות במחוז השב"ס של הליכוד

"עורך הדין אייל בסרגליק, המתמודד בבחירות המקדימות לרשימת הליכוד, זכה לתמיכה נלהבת מהעברייני המורשע אבנר הררי. בסרגליק מתמודד על משבצת נציג מחוז מישור החוף. בין היתר ייצג בעבר את אלאור אזריה, את חבר הכנסת לשעבר אורן חזן ואת דודי אפל. בימים אלה הוא מייצג את הררי, שהורשע בניסיון לחסל את אסי אבוטבול באמצעות טיל לאו. לאחרונה זוכה הררי מחמת הספק במעורבות בהנחת המטען נגד מרגלית צנעני, אך הורשע בהנחת מטען ברכבו של כדורגלן העבר קובי מוסא ונדון ל-11 וחצי שנות מאסר. הררי פתח בתאו בכלא מעין חמ"ל עבור סניגורו, עורך הדין בסרגליק. נוהג לטלפן מהכלא אל עשרות פעילי מרכז ליכוד באמצעות רשימות שהשיג, זאת בניסיון לשכנעם להצביע עבור בסרגליק."

שלי טפיר, חדשות רשת ב', 4.8

רולטת רצח

"ראיינתי את למיס אבו לבן, ששרדה ניסיון רצח בלוד לפני כמעט חצי שנה. נחשו מה? לא תפסו את מי שניסה לרצוח אותה, המשטרה לא מאבטחת אותה, היא מסתתרת בדירת מסתור (שהיא מצאה לעצמה). היא נמצאת במצב פיזי ונפשי לא פשוט, ללא שום יכולת לפרנס את עצמה."

ציוץ של לי נעים, כתבת ערוץ 12, 4.8

ח"כ עאידה תומא-סלימאן ח"כ עופר כסיף ויוסף עטאונה לאחר שנבחרו לרשימת חד"ש לכנסת, 13 באוגוסט (צילום: זו הדרך)

ריאיון עם ח"כ עופר כסיף לאחר בחירתו לרשימת חד"ש הפתרון הוא מאבק בברית ההון והפשיזם

משמשות עלה תאנה עבור המדיניות של הממשלה, כמו של זו היוצאת, ולא פותחות את הפה נגד האלימות בצורה נחרצת, כוחות הכיבוש מרגישים שהם יכולים לעשות הכל כי איש לא עוצר בעדם. הסכמת המפלגות הללו היא בשתיקתן.

מה ראוי להיות המסר של חד"ש במערכת הבחירות הקרובה מול הפשיזם הגואה?

לדעתי אנו חייבים להדגיש כמה דברים. בראש ובראשונה - הקשר בין יוקר המחיה והמשבר הכלכלי לבין הכיבוש והגזענות. הגורמים הללו קשורים בטבורם, ואנחנו יודעים זאת לפי מה שקרה במקומות ובזמנים שונים במהלך ההיסטוריה: בזמן משבר כלכלי, הפוגע במעמדות המוחלשים וגורם לקריסה של מה שמכונה מעמד הביניים, הקולות הפאשיסטיים ביותר תמיד מוצאים שער לעזאזל ומסיטים נגדו את הזעם הציבורי.

ניתן לזהות קשר דומה בישראל: פריחת הפשיזם מתחוללת במקביל למשבר יוקר המחיה והדיר, למשבר החינוך, למשבר הבריאות ועוד. על רקע המשברים, עולים כוחות פאשיסטיים כמו הליכוד, בן גביר ואחרים. כולם מנצלים את הזעם המוצדק הקיים בציבור למטרותיהם. כך, במקום שהכעס יבוא לידי ביטוי בפעולה נגד השיטה ונגד בעלי ההון היוצרים את המשבר, הוא מתועל כלפי הערבים, השמאל, התקשורת, מערכת המשפט וכן הלאה.

עלינו ללמוד מההיסטוריה ולעמוד בתוקף על שני דברים: ראשית, עלינו להדגיש את חשיבות השותפות היהודית-ערבית במאבק למען העתיד של כולנו. שנית, עלינו להמשיך להיאבק בכל כוחנו נגד הכיבוש ונגד הקפיטליזם הנצלני, שכאמור כרוכים זה בזה.

חשוב לציין שגם הפשיעה בחברה הערבית היא פונקציה של ניצול מעמדי והזנחה גזענית מכוונת. בכל הנושאים החברתיים-מעמדיים והדמוקרטיים, הפתרון ארוך הטווח הוא שינוי חברתי רדיקלי, שמשמעותו התגברות על השיטה הקפיטליסטית ועל תפיסת העולם הציונית. לכן, אני קורא לכלל הציבור, יהודים וערבים, לחבור אלינו ולקדם יחד עתיד משותף.

ישעיהו בן-סירא

השבוע ערך "זו הדרך" ריאיון עם ח"כ עופר כסיף (חד"ש - הרשימה המשותפת), שנבחר פעם נוספת לרשימת חד"ש לכנסת. כסיף פרש את דעתו באשר לתופעות הפאשיסטיות ולרדיפת השמאל הגוברות בחברה הישראלית, ולקשר ההדוק שלהן למערכת הקפיטליסטית השלטת.

בשבת בחרה מועצת חד"ש במועמדיה לכנסת. מה דעתך על ההרכב, ולאילו הישגים נגיע בכנסת הקרובה?

ההישגים הם אמנם פונקציה של הרכב הרשימה, אך במובן הפוליטי ולא במובן האישי. עלינו להמשיך ולהתמיד בקו ההיסטורי של מק"י וחד"ש לאורך השנים, ולא משנה מי הנציגים שיעשו זאת. אני מקווה ומאמין שהסיעה בכנסת ה-25 תגיע להישגים יפים כמו בעבר, למרות שעוד מוקדם לדעת מה יהיה ההרכב הסופי של הרשימה המשותפת.

בשבוע שעבר זומנת לחקירה במשטרה, צעד שהפך את החסינות שלך כח"כ. האם אתה מזהה בכך מגמה רחבה יותר?

אנחנו עדים כבר תקופה ארוכה לרדיפה עקבית של כוחות שמאל בידי שלוחיה של "ממשלת החיקוי". מדובר ברדיפה של אזרחים פלסטינים בעיקר, אך גם רדיפה של יהודים ואפילו של חברי כנסת כמוני. הציד הפוליטי גבר בשנה האחרונה, וראינו זאת בהתעללות המשטרה בסטודנטים שלנו שמחו והפגינו ביום הנכבה.

אני בהחלט מזהה מגמה, אשר ברמה הפרלמנטרית ממשיכה את הקו שסימנו חוקים פאשיסטיים כמו חוק ההדחה, חוק הנכבה וכו'. מדובר בסכנה, הסוחפת אחריה גם גורמים מתונים לכאורה. ראינו זאת בחוק הדגל, שבעדו הצביעו נציגי יש עתיד.

הרדיפה הפוליטית היא חלק מהאלימות המשטרית המחריפה עם השנים...

זה נכון עובדתית שהאלימות הבלתי נסבלת שמפעילים כוחות הכיבוש והמשטרה בפלסטין ובתוך ישראל נמצאת בעליה. אנו רואים זאת בעיקר בפעולותיה בשכונות בירושלים המזרחית כמו שיח' ג'ראח וסילוואן, אבל גם במסאפר-יטא ובמקומות אחרים. מרכיב מרכזי באלימות זו הוא הלגיטימציה שהמשטרה מקבלת דווקא מגורמים כמו רע"מ ומרצ. הן לכאורה לא תומכות באלימות משטרית. אך כאשר הן

הורחבו סמכויות הוועדה החוקרת רצח נשים

הממשלה אישרה את הרחבת סמכויות הוועדה לבחינת מקרי רצח נשים גם למקרים בהם מעורב בן משפחה שאינו בן זוג הנרצחת. לדברי יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) – הרשימה המשותפת): "אחרי שנים שלחמתי למען הנושא, אישרה הממשלה את הרחבת סמכויות הוועדה לבדיקת רצח נשים. דרך ארוכה עוד לפנינו, אבל מדובר בצעד חיוני במאבק העיקש ברצח נשים ובאלימות כלפיהן. ברוב המקרים המשטרה לא מפענחת את הרצח ויש להשתמש בכל הכלים העומדים ברשותנו כדי להפעיל עליה לחץ".

הממשלה החליטה על הקמת וועדה בין-משרדית לבדיקת מקרי רצח נשים עוד בשנת 2002, וזו פועלת כיום כוועדת משנה לוועדה הבין-משרדית לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה, אותה מוביל משרד הרווחה. תפקיד הוועדה ליישם תהליכי טיפול והתערבות עוד לפני מקרי הרצח, במטרה למנוע כמה שיותר מהם. לשם כך, נדרש להפיק לקחים ולהביא לטיוב הממשקים בין גופי הממשלה, לטובת מניעה וטיפול במקרים עתידיים. בוועדה חברים נציגים ממשרד הרווחה וממשטרת ישראל. בצדם פועלים נציגים ממשרדי הבריאות, החינוך והקליטה.

הוועדה מצאה כי במהלך השנים האחרונות רק מחצית ממקרי רצח הנשים בישראל נגרמו בידי בני זוג. ביתר המקרים נרצחו הנשים בידי בני משפחה אחרים. בשנת 2021 היה מספר מקרי הרצח של נשים בידי בן משפחה שאינו בן הזוג שלהן גדול פי שלוש וחצי מאשר מספר המקרים בהן נרצחו בידי בן זוג. על כן הציעו משרד הרווחה והמשרד לביטחון הפנים להרחיב את סמכויות הוועדה.

הישג לסיעת אנחנו העיר: יותר זכאים לדירור בר השגה

"לאחר מאבק ארוך שנים מול העירייה, הצלחנו לשנות את הקריטריונים לזכאות לדירור בר השגה" – מסרו חברי סיעת אנחנו העיר, סיעת האופוזיציה היחידה במועצת עיריית ת"א-יפו. השינוי הוא תולדה של מערכה ממושכת, בה הגישה חברת המועצה שולה קשת עתירה יחד עם האגודה לזכויות האזרח ותושבים שהופלו עקב הקריטריונים הקודמים.

עד היום, אחד הקריטריונים לזכאות היה הכנסת משק בית שאינה עולה על 26 אלף שקלים בחודש. זאת ללא כל התייחסות למספר הנפשות במשק הבית. ריבוי שהשתכר 26 אלף שקלים בחודש היה זכאי לדירור באופן שווה למשפחה בת 4 ילדים שהשתכרה אותו סכום. מעתה, יחיד יהיה זכאי לדירור רק אם הוא משתכר עד 13 אלף שקלים בחודש ברוטו; זוג – עד 17,867 שקלים; ומשפחה בת שלוש נפשות ויותר – עד 23,600 שקלים.

"מדובר בהישג עצום לכל תושבות ותושבי העיר. אנו ממשיכות וממשיכים להיאבק להרחבת מלאי הדירור בהישג יד והדירור הציבורי. במקביל, אנו עובדים על בניית קריטריונים שיעניקו העדפה לזכאות לדירור בר השגה לאוכלוסייה הערבית ביפו", הדגישו חברי הסיעה. יצוין כי סיעת אנחנו העיר עובדת בימים אלה על גיבוש תוכנית דירור בר השגה מקיפה.

צעיר בן 18 נכנס לכלא מסרב להשתתף במנגנון הכיבוש

שחר שורץ (18), מרמת השרון התייצב השבוע (15.8) בבקו"ם בתל-השומר והכריז על סירבו להתגייס לצבא כיבוש. הוא עמד למשפט ונשלח ל-10 ימי מחבוש בכלא 10 הצבאי הממוקם ליד עתלית. על כך מסר דובר רשת מסרבות שאמר: "שחר מסרב להתגייס לצבא הישראלי המנהל כבר עשרות שנים כיבוש אכזרי של העם הפלסטיני, ומעמיק את מעגל הדמים ואי-הביטחון של ישראלים ופלסטינים כאחד".

ערב כניסתו לכלא ניסח שורץ מכתב בו הסביר את הסיבות לסירובו: "אני מסרב להתגייס לצבא משום שהוא אוסף מדיניות של חוסר שוויון, ודורס כל תקווה לשינוי. גם אם המדינה לא סיפחה את השטחים הכבושים דה יורה, היא עדיין שולטת בהם דה פקטו, ומונעת הגדרה עצמית מהפלסטינים. באותו זמן, היא רומסת את זכויות האדם הבסיסיות שלהם. לפלסטינים אין דרך להשפיע על חייהם כיוון שאין להם זכות הצבעה ב'דמוקרטיה' ששולטת בכל תחומי חייהם. הצעירים הישראליים שמשרתים בצבא הם אלה הפוגעים בזכויות האדם של הפלסטינים בשטחים, המדכאים את האוכלוסייה והמאפשרים את אלימות המתנחלים נגדם. אני מסרב לקחת בזה חלק".

לדבריו: "אני לא מאמין בנרטיב הנפוץ לפיו הצבא פועל להגן על אזרחים, ולכן פעולותיו הכרחיות. הדיכוי שמפעיל הצבא גורם רק לריבוי הסבל והכאב בשני הצדדים. הצעירים הנרמסים תחת הכיבוש גדלים לשנוא את הצד השני, מה שגורם לצורך באותה 'הגנה' של הצבא. באותו הזמן, הצעירים הישראליים נחשפים לתקשורת המהדהדת את הנרטיב הצבאי, ולומדים במסגרת מערכת חינוך שמטרתה לגרום להם להאמין בנרטיב הזה ולשרת אותו. כך גם הם גדלים לשנוא את הצד השני שנאה עיוורת. הצבא והמדינה משתמשים בהפחדה כדי לחזק את שליטתם בחברה הישראלית והפלסטינית. הם חותרים למנוע כל סיכוי לשלום, מה שיפגע בכוחם. אני מקווה לראות את היום בו ילדים פלסטינים וישראלים לא יצטרכו לחיות בפחד, אלא בשלום".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

נתניהו ויוקר המחיה: לא יהיה כלום

החוב". אלא שלא ברור מי ינפיק אותם: הממשלה? הבנקים? נתניהו הולך סחור-סחור, במקום להציע לנקוט בפעולה המתבקשת: סבסוד המשכנתאות לטובת מחוסרי הדיור והזוגות הצעירים, המבקשים לרכוש את דירתם הראשונה. על תכנון בנייה ממלכתית, פיקוח על מחירי הדיור או חיזוק הדיור הציבורי והרחבתו - אין מה לדבר.

"לקצר את הזמן לקבלת היתרי בנייה" היא סיסמא שחוקה בה מרבית להשתמש ראשי ממשלה ושרים. שר השיכון הכושל דהיום, זאב אלקין, נוהג לדקלם אותה ללא הרף. לטענתו, "הבירוקרטיה" היא שמונעת את פתרון בעיית הדיור, ולא חוסר המעש של ממשלות ישראל השונות.

לדברי ירון הופמן-דישון ממרכז אדוה, "דירת המגורים הפכה השקעה נדל"נית ביום בו מנגנוני ההקצאה והעלות הממלכתיים החלו להיות מוכתבים בידי 'כוחות שוק'. כוחות אלה כוללים את בעלי ההון והתאגידים הפיננסיים המחזיקים בדירות רבות לצרכי מגורים והשקעה. בצדם נמצאים בנקים, יזמים וגופים פיננסיים המעניקים אשראי לחברות נדל"ן".

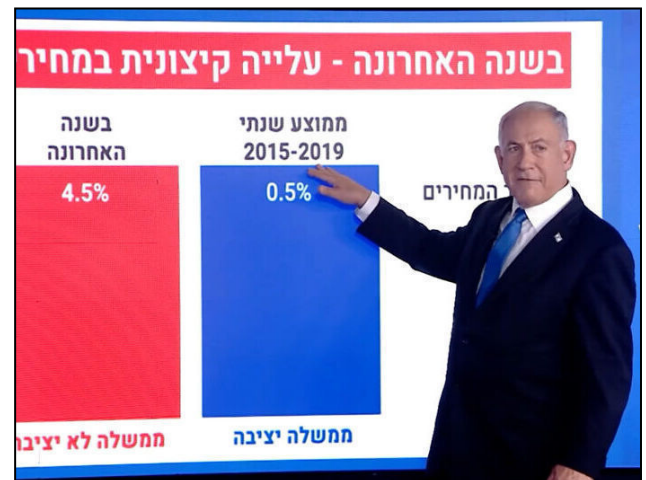
מדיניות עידוד השוק הפרטי העמיקה את הפערים החברתיים. שכבה הולכת וגדלה באוכלוסייה מתקשה להשיג מגורים נאותים במחיר סביר. הופמן-דישון הוסיף, כי "בעשורים האחרונים אימצה המדינה את מדיניות השוק הפרטי בזרועות פתוחות, מה שהוביל להזנחה נפשית של הדיור הציבורי. מפנה זה הוביל להקשחה משמעותית של הקריטריונים לזכאות לדיור ציבורי, ולהמעטה ואף להימנעות מהשקעה בו. בשנים האחרונות הפך מסלול הסיוע בשכר הדירה למסלול הסיוע העיקרי של המדינה בתחום הדיור. מדובר במסלול הסובל במתכונתו הנוכחית מבעיות רבות, מאחר שאינו מתוקצב די הצורך". בסרטון של נתניהו, אחד ממחוללי משבר הדיור, לא מוזכרת ולו מילה אחת בנושא.

הורדת מיסים? לבעלי ההון

תוכניתו של נתניהו מציעה הקלה על מס ההכנסה ומס החברות. אולם, כ-40% מהשכירים בישראל משתכרים עד שכר מינימום, ועל כן לא חייבים במס הכנסה. במילים אחרות: העניים לא ייהנו כלל מהתוכנית. גם בנושא מס חברות לא קיימת כל בשורה: נטל המס על התאגידים בישראל הוא נמוך ביחס למדינות הקפיטליסטיות החברות בארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי (OECD). לאחר שנים שלטון נתניהו, כאחוז מהתמ"ג התייצב שיעור מס החברות על כ-30% בלבד. הורדת המס פירושה גידול היקף ההכנסות הזורם לכיסיהם של בעלי ההון. לכן, יש לצפות להחמרת ההזנחה ברווחה, בחינוך ובעיקר בדיור. הניסון לימד, כי הגדלת ההכנסה הנקייה של החברות ובעלי ההון אינה מובילה להוזלת מוצרים ושירותים.

למרות שהצעתו הכלכלית של נתניהו ריקה מתוכן, ברור מדוע הוא מתעקש לדקלם מסרים כלכליים פופוליסטיים בנאומיו. על פי סקר המכון הישראלי לדמוקרטיה (12.8), מצביעי מפלגות האופוזיציה היוצאת צפויים ברובם להצביע לאותה מפלגה. זאת בעוד שפחות ממחצית מתומכי מפלגות הקואליציה לשעבר יחזרו על הצבעתם. ייתכן שעמדות הליכוד בנושא כלכלה ויוקר המחיה יתבררו כגורם המרכזי שהשפיע על החלטות ה"מתנדדים", ולא דווקא זהות העומד בראש המפלגה.

אפרים דויד

נתניהו נושא בשורה כלכלית רק עבור בעלי ההון (צילום מסך)

ראש הממשלה לשעבר בנימין נתניהו הציג לאחרונה (3.8) את תוכניתו הכלכלית לקראת הבחירות לכנסת, שיתקיימו ב-1 בנובמבר. את התוכנית הציג באופן המיטיב עמו: נאום מצולם בן 17 דקות, ללא קהל וללא עיתונאים. כך, דאג כי איש לא יציב בפניו שאלות, ולא יקשה חלילה על תוכן טיעוניו החלולים.

לבד מהסרטון, לא הותירה התוכנית אחריה עקיבות. היא לא פורסמה באתר הליכוד, ואף לא בערוצי התקשורת הרבים שמפעילה המפלגה. בכך ממשיך הליכוד בדפוס פעילות: מאז בחירות 2009 לא גיבשה המפלגה מצע, ואינה מנסחת תוכניות או עמדות לעיון ציבור הבוחרים. במילים אחרות: לא היה כלום ולא יהיה כלום.

רובו המוחלט של הסרטון הוקדש להצגת "הישגיו" ממשלת נתניהו הניאו-ליברלית בשנים 2015-2019. זו, מכונה בסרטון "ממשלה יציבה" (ר' צילום). חדי עין יבחינו כי אין בסרטון כל אזכור לממשלת נתניהו-גנץ ב-2020. ממשלה זו לא הצטיינה ביציבותה, ונמנעה בשעתה מאישור תקציב המדינה שהמתין מוכן במגירות משרד האוצר. אל דאגה - אותו תקציב בדיוק אישרה "ממשלת השינוי" קצרת הימים בהנהגת בנט-לפיד.

יבבי בסופר, יבבי ממלא דלק, יבבי בשוק

עוד בטרם נערכו הבחירות המקדימות במפלגתו, הכתיב נתניהו את קו ההסברה לקראת הקמפיין: יוקר המחיה והשלכותיו על איכות החיים. סרטוני הליכוד מציגים את נתניהו מאופר ולבוש בחליפת יוקרה, רוכש מוצרים יומיומיים בסופר, מסייר בשוק ואף מבקר בתחנת דלק (זאת חרף העובדה, כי שנים ארוכות התנייד במכוניות ממשלתיות משוריינות על חשבון האזרחים).

בסרטון נוסף נראה נתניהו, המחזיק בנכסי נדל"ן רבים, מוחה על העלייה החדה במחירי הדיור במהלך השנה האחרונה (כ-16 אחוזים). אף על פי כן, התחמק מלהבטיח כי יפעל להוריד את מחירי הדיור אם וכאשר ישוב לכהן כראש הממשלה. לדבריו "יש להנפיק אג"ח ממשלתיות הצמודות למחירי הדיור. זוגות צעירים ירכשו את האגרות במקום להשקיע בדירה, וכך יהיו מבוטחים נגד עליית המחירים".

כהרגלו, מעמיד נתניהו בראש מעייניו את האינטרסים של בעלי ההון הפיננסי. לכן, הוא מציע את "פתרון הנפקת אגרות

אוהדי מכבי בני ריינה צופים במשחק קבוצתם (צילום: עמוד האינסטגרם הרשמי של מכבי בני ריינה)

לקראת פתיחת עונת 2022-23 בליגת העל הקבוצות הערביות עושות היסטוריה

ניכר כי המועדון שואב את הצלחתו בין היתר מתחושת האחדות בין השחקנים היהודים לאלה הערבים. איאד חוטבא, 34, קפטן הקבוצה הוותיק, מסר לאתר "וויינט": "סוד ההצלחה שלנו זה תחושת ה'ביחד' - בקבוצה משחקים דרוזים, מוסלמים, יהודים וזרים, וכולם מרגישים בבית". ריף מסיקה, קשר הקבוצה ושחקן העונה בליגה הלאומית, אמר גם הוא ל"וויינט": "הספורט הוא מתכון לשותפות, והוכחנו זאת בריינה. היה חיבור מצוין בין היהודים לערבים במהלך העונה - כיבדנו אחד את השני מהרגע הראשון, ולא הרגשנו שום אנטגוניזם בתור שחקנים יהודים בקבוצה ערבית".

בני סכנין - האנדרדוג הנצחי

את עונת 2021-22 סיימה גם הקבוצה הוותיקה מסכנין כסיפור הצלחה, לאחר שהעפילה לפלייאוף העליון, במהלכו השיגה ניצחון סנסציוני מול מכבי תל אביב באצטדיון דוחה. זאת, כאשר רק עונה קודם לכן חמקה מירידה לליגה הלאומית במחזור הסיום. בני סכנין תפתח גם היא את העונה בסוף השבוע (מוצ"ש, 20.8, בשעה 20:15) ותארח את האלופה היוצאת מכבי חיפה.

אך למרות ההישגים המקצועיים בעונה החולפת, נקלעה בני סכנין לקשיים העוללים למנוע ממנה לשחק בליגת העל בעונה הקרובה. בשבוע שעבר (11.8) קיבלה הקבוצה הודעה מהבקרה התקציבית של הליגה, לפיה היא לא עמדה בדרישותיה ולכן תשחק בעונה הנוכחית בליגה הלאומית. השבוע (14.8) אישר בית הדין העליון את בקשת המועדון לארכה בת שלושה ימים לקבלת האישור.

סכנת הירידה של בני סכנין כמעט ולא הכתה הדים בתקשורת הספורט. זאת שעה שסכנת הפירוק של בית"ר ירושלים עקב התנהלותו הכלכלית השערורייתית של בעליה לשעבר משה חוגג מוסגרה כמסבר לאומי, אליו צריך וראוי להתגייס. עם זאת, בני סכנין רגילה להיות ה"אנדרדוג" של הליגה, וצפוי שהיא תוכיח גם בעונה הקרובה כי טרם אמרה את המילה האחרונה.

תום קורי

השבוע (17.8) נפגשות שתי הקבוצות הערביות היחידות בליגה הבכירה בישראל למשחק במסגרת גביע הטוטו, המקדים את פתיחת העונה הסדירה. הקבוצה הוותיקה בני סכנין תארח את העולה הטרייה מכבי בני ריינה למשחק במעמד היסטורי: מאז עונת 2003-04 לא שיחקה בליגת העל יותר מקבוצה ערבית אחת (אז עלתה מכבי אחי נצרת לליגה הבכירה יחד עם בני סכנין). לשתי הקבוצות רקעים מקצועיים נבדלים, והן יחלו את העונה הקרובה משתי נקודות מוצא שונות. עם זאת, לשתיהן מכנה משותף - הן משלבות, באופן מסורתי ועקבי, שחקנים ערבים, שחקנים יהודים ושחקנים זרים.

מכבי בני ריינה - סינדרלה קטנה עליה

את עונתה הראשונה בתולדותיה בליגה הבכירה פתחה בני ריינה, כמו יתר הקבוצות, בהתחרות בגביע הטוטו. עד כה, כושר הקבוצה לא מזהיר - היא אמנם השיגה ניצחון מרשים מול הפועל חיפה במחזור הפתיחה (3-1), אך ספגה הפסדים מול הפועל חדרה (1-0) ועירוני קריית שמונה (2-1). בבני ריינה מקווים כי הנחישות שהובילה אותם למקום הראשון בליגה הלאומית תמשיך לפעול לטובתם גם בליגה הראשונה בטיבה בישראל. הקבוצה תפתח את העונה הסדירה בשבוע הקרוב (ראשון, 21.8, בשעה 20:15), ותפגוש את אחת המועמדות העיקריות לזכייה באליפות - מכבי תל אביב. בעונה החולפת הייתה בני ריינה סיפור הצלחה ששבה את לב אוהדי הכדורגל בישראל. עלייתם לליגת העל, שהרעידה את אמות הסיפים, התאפשרה כתוצאה מניהול נכון, השקעה בנוער ובתשתיות וגיוס קהל אוהדים הנאמן לקבוצה. סעיד עתאלמה, תושב הכפר ואוהד הקבוצה מסר לדה-מרקר: "מה שהקבוצה עשתה לכפר זה מדהים. איפה שיש כדורגל - אין אלימות. זה מוציא ילדים מהרחובות ונותן להם עיסוק". אנואר בסול, אחד מצמד האחים המחזיק בבעלות על המועדון הוסיף: "בסוף העונה האחרונה היו מגיעים למשחקים שלנו 3,000 צופים. זה הישג מדהים. נשים, ילדים, גברים, מוסלמים, נוצרים, יהודים - כולם יושבים באותו יציע".

חסימת כביש בידי מפגינים בצפון קוסובו, 29 ביולי (צילום: חדשות סלובניה באנגלית)

יש עשן בלי אש - המתיחות בבלקן נמשכת

קוסובו להעניק אזרחות לסרבים החיים בצפון הרפובליקה. אולם בערב 31 ביולי, החלה חבורת מפגינים סרבים שלוותה בידי כוחות חמושים לחסום את המעברים בכבישים בין המדינות. בתגובה, סגרו הכוחות המיוחדים של קוסובו את הגבול עם סרביה ובלמו את דרכם של המפגינים.

נראה היה כי מדובר בקונפליקט אותו צריכה לפתור הממשלה המקומית בקוסובו. אולם לנשיא סרביה אלכסנדר וויצ'יץ' היו תוכניות אחרות. הוא הורה לצבא סרביה להיכנס למצב כוננות צבאית מלאה, והתריע כי "הכוחות המיוחדים של קוסובו מתכננים מבצע נגד התושבים הסרבים המתגוררים במיטרוביצה (צפון קוסובו)". וויצ'יץ' הוסיף כי בכוננות "לשמור על השלום בכל מחיר", אך גם איים כי "אם קוסובו תדאג תושבים סרבים, סרביה לא תהסס לפעול למען ביטחונם". בעקבות כך נכנסו גם כוחות נאט"ו והארגונים הצבאיים שבפיקודה לכוונות צבאית מלאה. במשא ומתן המנוהל בימים אלה בין הצדדים התערבו הן רוסיה הן ארצות-הברית.

לאחר שורה של אירועי ירי שהתרחשו על קו הגבול (31.7), הסכימה קוסובו לדחות את חקיקת חוק האזרחות עד 1 בספטמבר. נכון לעתה לא פרצה מלחמה, אך האיום בפיצוץ לא הוסר.

המתיחות ביחסים בין רפובליקת קוסובו לסרביה החלה עוד בספטמבר 1991. אז, האזור שגודלו 10,000 קמ"ר בלבד הכריז על עצמאותו מסרביה. לאחר עשר שנות מלחמת אזרחים מזעזעת וכמה שנים של מלחמת גרילה, הכריז האו"ם על קוסובו כמדינה עצמאית ב-17 בפברואר 2008. ב-10 במאי 2013 חתמו בלגרד ופריז שטינה על הסכם בריסל, בו התחייבה סרביה לבחון מחדש מעמדה של קוסובו והכירה בה כשטח בעל מעמד מיוחד. למרבה הצער, הסכם בריסל אינו מכובד כיום בידי הצדדים. בחלוף השנים, נראו הסיכויים לפתור את הקונפליקט לא מזהירים. אך כעת הם נדמים בלתי אפשריים. בבלקן מתחזקים כוחות לאומניים הנתמכים בידי ההון האירופי מחד גיסא ובידי ההון הרוסי מאידך גיסא. אלה ואלה עלולים לגרור את תושבי האזור למסעות נקמה מדממים, למעשי טבח ולמאות אלפי קורבנות.

ולדימיר גולד

בשלהי חודש יולי ובתחילת חודש אוגוסט החלה מהומה באזור הבלקן. למרבה הצער, וכמו בימים עברו, סרביה ושכנותיה לא מפספסות כל הזדמנות להכריז מלחמה זו על זו. פעם מדובר בג'יהאד, פעם במסע צלב, ובינתיים נותרה אדמת יוגוסלביה לשעבר עקובה מדם אזרחיה.

בימים אלה, כפי שאירע לא פעם בעבר - התחדש הקונפליקט ארוך השנים בין סרביה לקוסובו. במהלך המחצית השנייה של חודש יולי, החלו שלטונות קוסובו לדון בהצעת חוק שתגביל את אפשרויות הביקור של אזרחי סרביה במדינה. למעשה, שואף החוק לבטל את תוקף הרכוש הסרבי בשטחה של קוסובו.

הצעת החוק המקורית אפשרה כניסה זמנית של אזרחי סרביה לקוסובו החל מ-1 באוגוסט. בנוסף, שקלה ממשלת

מוכרי הספרים באוסטרליה מתאגדים

עובדי חנויות הספרים באוסטרליה נוקטים צעדים ארגוניים בחתירה לשפר את שכרם ואת תנאי עבודתם. נציגיהם כבר קטפו הישגים משמעותיים בחנויות ספרים פרטניות, אך שאיפתם היא לחולל שינוי בתנאי ההעסקה של כלל העובדים בענף.

מאבק מוכרי הספרים נמצא כעת בעיצומו, וחלקם הצטרפו לאיגוד עובדי הקמעונאות והמזון המהיר באוסטרליה. מזכיר האיגוד, ג'וש קולינאן, הסביר כיצד מנוצלים מוכרי הספרים: "המעסיקים מנצלים את היכולות האינטלקטואליות של מוכרי הספרים תמורת שכר מינימום. רוב העובדים קוראים המון ספרים, וחלקם מחברים בעצמם. לכן, המעסיקים משתמשים בידע שלהם ובאהבה העמוקה שלהם לספרות כדי להגדיל את רווחיהם".

מאז השנה שעברה, עובדים בשורה ארוכה של חנויות ספרים ברחבי אוסטרליה מנהלים סכסוכי עבודה מול מעסיקיהם. חלקם אף ארגנו הפגנות, קיימו שביתות והחתימו סופרים מפורסמים על מכתבי תמיכה בהם. בחנויות אחדות המאבק צלח, ועובדיהם חתמו על הסכם קיבוצי, אותו הגדיר איגוד העובדים כ"מוצלח ביותר עבור עובדי קמעונאות כיום באוסטרליה".

בת'אני פאץ', המגזין 'ג'קובין'

הפרלמנט האירופי, המגנים את ההרג שמבצעת ישראל בתושבי עזה ותומכים במימון אונרר"א – הם שונאי ישראל, ועל כן שונאי יהודים.

בק הכותב ברהיטות ובנהירות מציג את עמדותיו בגלוי. בין השאר עולות מבין שורותיו כמה סוגיות מסקרנות. למשל, השאלה "מיהו יהודי", המקבלת נפח מסוים גם בגבולות הפוליטיקה הגרמנית. במפלגת אלטרנטיבה לגרמניה פועל "תא יהודי" הכולל כ-20 חברים. אולם אפילו כמה מהמרואיינים בספר מודים כי אלה משמשים עלה תאנה, וכי רבים מהם לא יהודים לפי ההלכה.

ניאו-נאצים? לא בדיוק אבל בעצם כן

ספרו של אלדד בק סוקר גם את המאבקים הפנימיים באלטרנטיבה לגרמניה. הוא מאפיין את הכוחות המתונים שעזבו את המפלגה שנים ספורות לאחר הקמתה, את חברי המפלגה השמרניים (עמם מזדהה במיוחד) ואת אנשי ה"כנף" – הפלג הימני קיצוני. האחרונים נתונים למעקב מצד סוכנות הביטחון החשאית בשל עמדותיהם המסוכנות, זאת באישור בית המשפט. מימין לאנשי הכנף פועלים לדבריו ניאו-נאציים אמיתיים. מתוך הנחה זו, מנסה בק לשכנע את הקורא כי אין זה מדויק לכנות כך את כל חברי המפלגה. הוא מלין על כי לא קיימים תרגומים עבריים למונחים האנגליים "far right", "new right" ו-"extreme right". זאת בשירות טענתו כי אנשי אלטרנטיבה לגרמניה "כלל לא משתייכים לימין הקיצוני". אך מדוע להיצמד לדקויות – הרי ברור כשמש כי גם אם מרבית חברי המפלגה אינם "נאצים של ממש" כהגדרתו, הם מרבית לגונן על חבריהם ב"כנף", שהם, לדבריו, "ניאו-נאצים בערך".

את כלל יהדות גרמניה, לאורך ההיסטוריה הנוראית והמדממת שלה, מאפיין בק בצורה מעוותת. יהדות גרמניה, לפחות ברובה המכריע, לא קשורה לישראל. אף על פי כן, מיישם בק בשיטתיות את גישתה הלאומנית הבוטה של הציונות, המתממרת לדבר בשם כל יהודי באשר הוא – חי או מת. כך מטשטש הספר את האבחנה בין ישראלי, יהודי וציוני. על כן, כל מי שתומך בארגונים הקוראים לחרם על ישראל כגון BDS, הוא לא פחות מאנטישמי. בשלב זה ההבדלים המהותיים בין אלטרנטיבה לגרמניה לבין הלייבור בהנהגת ג'רמי קורבין אמורים להיות ברורים לקורא: תומכי הלייבור טענו כי קורבין מבקר את ישראל, ולא את היהודים, ולכן הוא אינו אנטישמי. אולם מדברי אלדד בק עולה ההיפך הגמור: קולות אנטישמיים בתוך מפלגת אלטרנטיבה לגרמניה מכשירים ומעודדים את הפשעים שמבצעת ישראל.

אנשי אלטרנטיבה לגרמניה ידועים בביקורתם כלפי התקשורת הממוסדת. אולם כיוון שבק תומך בהם בגלוי, הוא מצליח לראיין אותם בכנות ובחופשיות. הראיונות מעלים כי מבחינתם תפס האסלאם את מקום היהדות בתור אויב הלאומנות הגרמנית. לכן, טוען המחבר, חזקה על ישראל לאמץ את אלטרנטיבה לגרמניה לחיקה – זו תהיה ברית פוליטית בה תעמוד שנאת הערבים בראש סדר העדיפויות. ואכן, אין זה מפתיע כי יאיר נתניהו כבר הביע תמיכה פומבית במפלגה ימנית-קיצונית זו על אף שממשלות אביו תמיד חרמו אותה.

עד כה, הפרויקט שמציע הספר נכשל כשלון חרוץ. זאת לא רק משום שקהילת יהודי גרמניה מסרבת להכשיר כוח ימני קיצוני חדש במדינה. נראה שאפילו לימין הישראלי ברור כי אותם אנטי-מוסלמים הם אנשים מסוכנים המטפחים אתוס של לאומנות גרמנית נוצרית 'נקייה' מזרים, שהשלכותיה ההיסטוריות ברורות וידועות לכל.

גולי דולב-השילוני

רסלינג

אלטרנטיבה

ימין חדש לגרמניה?

אלדד בק

"אלטרנטיבה" של גזענות ושנאת זרים

הספר "אלטרנטיבה" (רסלינג, 2022, 340 עמודים) מאת אלדד בק, שליח "ישראל היום" באירופה, הוא חיבור מתעתע ומסוכן. מהלכו מוקדש להכשרתה של המפלגה "אלטרנטיבה לגרמניה" (AfD), מפלגת ימין קיצוני מוקעת, המוחרמת בידי גופים וארגונים רבים בגרמניה ובעולם. הספר מסתיים בקריאה מפורשת למדינת ישראל ליצור קשרים עם המפלגה, וזאת בטענה כי חבריה המחזיקים בתפיסות אנטישמיות אינם מהווים בעיה מיוחדת, וכי שיתוף הפעולה עמה ייטיב עם ישראל.

בסך הכל לאומנות גרמנית בריאה

ניגשתי לקריאת הספר מתוך סקרנות ועניין אמיתי. בק מבקש להלבין את האנטישמיות והגזענות הרווחות בשורות הימין הקיצוני בגרמניה. ניסיון זה הזכיר לי במידה מה את מאמץ השמאל בישראל להסביר לציבור כי ג'רמי קורבין אינו אנטישמי, ולשכנע יהודים שמאליים לתמוך במפלגתו. על כן התחלתי את הקריאה לא רק מתוך עניין במפלגת אלטרנטיבה לגרמניה ובעמדותיה, אלא גם מתוך ניסיון להבין עד כמה המהלך שמציע בק שונה מ"מקבילו" השמאלי. לשמחתי, ובאופן לא מפתיע, ההבדלים מובהקים.

מבחינת בק, אכן הבוחן בשאלת האנטישמיות היא אך ורק יחס השחקנים הפוליטיים השונים כלפי מדינת ישראל. אם קיימים "פרו-ישראלים" המתעבים שמאלנים אנטי-פאשיסטיים באשר הם – מה טוב. הרי פאשיזם, להגדרת המחבר, הוא "שמאל לאומי המתנגד לימין". לתפיסתו, אלה המקלים ראש בחשיבות השלטון הנאצי במסגרת ההיסטוריה הגרמנית אינם מביעים עמדה בעייתית: מדובר בסך-הכל בלאומיות בריאה שדוכאה זמן רב מדי. מצד שני, חברי

כנפאני הוא קולו של דור תושבי מחנות הפליטים הפלסטינים, שהוריהם שרדו את הנכבה. לאורך חייו קרא כנפאני לבני עמו להפסיק לקונן על המולדת שאבדה, ולא להסתמך על עזרה ממדינות ערביות. הוא גרס כי על העם הפלסטיני להתנער מחוסר האונים בו הוא שרוי, ולקחת לידי את האחריות לגורלו – "לדפוק על דפנות המכלית". לכך הקדיש את עטו, ועל כך שילם בחייו.

לפני חמישים שנה, ב-8 ביולי 1972, התפוצצה מכונית הסופר ליד ביתו בביירות, בעת שהוא ואחייניתו למיס בת ה-17 ישבו בה. השניים נהרגו מיד. ממשיכו בתפקיד דובר החזית העממית ועורך העיתון "אל-הדף", בסאם אבו שריף, נפצע כשבועיים לאחר מכן בביירות עקב התפוצצות מטען חבלה שטמנו לו סוכני מוסד.

כעבור שנים כתב העיתונאי איתן קלינסקי בידי ישראל "הייתה חלק ממדיניות תגובה ישראלית למעשי טרור", אשר צברה תאוצה נוספת לאחר רצח הספורטאים הישראליים באולימפיאדת מינכן בספטמבר 1972. על-פי הבר, "הבכיר והבולט בין אלה שנידונו למוות על ידי בית הדין של גולדה היה כנפאני, זאת על אף שלא היה קיים כל קשר בינו לבין טרור או לבין הרצח במינכן".

יוסי אבו

לא הייתי עם השמחים / איתן קלינסקי

לא הייתי עם התופרים את ארצי בטפרים
שרקמו לה רקמת ממלכת ישראל שלישית
בחיק סנה בוקה בסיני סובא הולל ובווער
באוקטובר 1956.

לא הייתי עם שוורים ושוורים את ארצי בשירי
ראי רחל ראי שובנו אלך שנית
לא קרעתי מיתרי לחנים חיים של מדינה בת 19
בחיק סנה בוקה בהמון סובא הולל ובווער
ביוני 1967.

מיוני 1967
אני לא גדלתי עורבים באבך שכור נצחון
גם ששמחת עירי לפתה יום-יום את צנארי
הלחינה תוים יהירים בגלי ילדים שגדלו להיות חילים
קשמארש דמים מצעיד חיייהם למות מיתר
באוקטובר 1973.

ואני, כשלו כל מלותי
שלא הצליחו לכתת שדות קרב לכרי דשא
ביוני 1982.

ואני, מעדו כל לחני
שלא הצליחו לתלות שמש
שתצית את השמים המגרענים השורפים חיים
גם באלו הימים.

דגלי לא התפדרו ברוח
צבעם דקה בלחש שירה מובסת
מימי הקסבות של שקם
דרך סמטאות מבתרות בחברון,
ממלחמה למלחמה
גם לא הותרתי לקט ופאת תקנה בשדות החיים
שאת תלמיהם תופרים בטפרים טורפים
גם הערב.

ט' באב תשע"ד

ביוגרפיה מקיפה של הסופר ע'סאן כנפאני

העיתונאי והסופר הוותיק דני רובינשטיין ("דבר", "הארץ") פרסם לאחרונה מחקר ביוגרפי רחב-היקף (הוצאת "ידיעות ספרים", 2022) העוסק בקורות חייו של הסופר והפעיל הפלסטיני הנודע ע'סאן כנפאני. כותרת הספר: "מדוע לא דפקתם על דפנות כל המכלית?".

ע'סאן כנפאני היה בן 17 בלבד עת התחיל ללמד בבית ספר לילדי פליטים פלסטינים בדמשק. באחד השיעורים הראשונים צייר על הלוח תפוח ובננה, וביקש מן הילדים להעתיק את הציורים. הוא נדהם לגלות כי רוב הילדים לא זיהו את הפירות: הם מעולם לא ראו לא תפוח ולא בננה. אחר כך הציג לילדים שאלה בהתאם לתוכנית הלימודים הסורית: "איפה טוב יותר לחיות, בעיר או בכפר?". גם הפעם הילדים לא הבינו: הרי כל חייהם עברו במחנה פליטים. בפעם הראשונה בחייו נאלץ כנפאני, בן למשפחה פלסטינית בורגנית שמוצאה מעכו, להתמודד עם בעיית הגלות הפלסטינית.

כנפאני (1936 - 1972) היה סופר פלסטיני אהוב ופופולרי, שפרסם בעיקר נובלות וסיפורים קצרים. הוא גם היה פעיל פוליטי וחבר בוועד המרכזי של החזית העממית לשחרור פלסטין בראשותו של ג'ורג' חבש, בה שימש כדובר. את פועלו הקדיש לספרות ולפרסומים בעיתונות הפלסטינית.

במחלקה צפופה אין החלמה

בנק"י תל אביב

שיחה עם

ח"כ עאידה תומא סלימאן

בנושא: **העובדים ויוקר המחיה**

ביום רביעי, 17.8, בשעה 18:00,

באולם, אחד העם 70, ת"א

מק"י חיפה

פאנל בנושא:

הבחירות והתפשטות הפאשיזם בישראל

בהשתתפות **עיסאם מח'ול**

ובהנחיית **הישאם נפאע**

ביום רביעי, 17.8, בשעה 19:30,

במועדון אחווה, רחוב בן גוריון 39

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

הופעת ג'אז

נדב ברנר ולהקתו

יום רביעי, 17.8

פתיחת דלתות בשעה 20:30

הקרנת הפרק הראשון בסדרה

"ירח חדש" / שירלי נוה

ושיחה עם היוצרת

ישראל, 2021, 45 דקות (עברית; ללא כתוביות)

מוצ"ש, 20.8, בשעה 20:00

המופע

סיפורי ילדות מהצד השני

מאת **האשם יאסין**

יום שלישי, 23.8, בשעה 20:30

חפגנים בשער בית החולים גהה בפתח תקווה, 14 באוגוסט (צילום: הר"י)

עובדי המרכז לבריאות הנפש גהה בפתח תקווה הפגינו (14.8) במחאה על הזנחת מערך בריאות הנפש. במסגרת המחאה, שיבשו העובדים את הפעילות השוטפת במרכז, וכתוצאה מכך הושהו הטיפולים במרפאות האמבולטוריות. בהפגנה שנערכה בשער בית החולים השתתפו פסיכיאטרים, מנהלי ומנהלות מחלקה, אחים, אחיות ועובדים נוספים. המפגנים נשאו שלטים ועליהם הכיתוב: "יש חולים, אין רופאים" ו-"במחלקה צפופה אין החלמה".

המחאה התקיימה כחלק ממאבק "פיקוח נפש" שמובילה ההסתדרות הרפואית (הר"י), בדרישה לשינוי יסודי במערך בריאות הנפש הציבורי בבתי החולים. הדרישות העיקריות של "פיקוח נפש" הן: הגדלת כלל כוח האדם בבתי החולים בהתאם למתווה מוסכם; צמצום כמות המאושפזים במחלקות ומניעת אשפוז בתנאי צפיפות; תקצוב מאבטחים בכל מחלקה; קידום תקנון מיונים במחלקות הפועלות ללא מקורות תקציביים וסובלות ממצוקה; גיוס פסיכיאטרים למערכת הבריאות הציבורית וצמצום משך ההמתנה לטיפול; ואימוץ ועדת איכות בפסיכיאטריה הציבורית (ועדת מלמד) בידי משרד הבריאות כתוכנית חומש לשכלול מערך רפואת הנפש. לדברי יו"ר ועד עובדי גהה, זקין מירזאייב, בתי החולים הפסיכיאטריים "עומדים מתחת לכל תקן מינימלי ראוי. אפילו בבתי הכלא קיים מרחב תנועה גדול יותר מאשר בבתי החולים הפסיכיאטריים. לא יתכן שחדר שתוכנן לשכן שני מטופלים יכול חמישה או שישה מהם. מדובר בתרומה טיפולית בכל קנה מידה".

"לאחר שחוצים רף מסוים של מספר חולים, כבר לא ניתן להעניק טיפול נאות. אדם שלא התקבל במרפאה או במיון בזמן סביר, עלול לחזור מאוחר יותר כאשר הוא נסער, אלים ותוקפני. חייבים לעצור את כדור השלג הזה. אנחנו לא מוכנים להיות שמרטפים של החולים, אלא רוצים לטפל בהם בכבוד. חשוב שנציגי הממשלה יגיעו ויראו את המצב המזועזע, בו מטופלים ישנים על מטופלים אחרים", הוסיף.

השבוע באתר "זו הדרך"

המרצים באוניברסיטאות לא יפתחו את שנת הלימודים, כספי ציבור לבעלי הון בהייטק, ועוד...

zoha.org.il

zohaderekh@gmail.com

טל' 03-6293944

ח"ד 26205, ח"א 6126102

info@maki.org.il

מק"י : maki.org.il

אתר זו הדרך zoha.org.il